

(Esas: 2003/19877 - Karar: 2003/20178 - Karar Tarihi: 08.12.2003)

ÖZET: Davacı, voleybol antrenörü olarak çalışırken sözleşmesinin bitim tarihinden önce feshedilmesi nedeniyle ücret ve kıdem tazminatı talebinde bulunmuştur. Sporcular, İş Kanunu kapsamı dışındadır. Sporcular yarışma ve müsabakalara katılan şahıslardır. Antrenörlerin asli görevi spor yapmak değil, sporcuları yarışma ve müsabakalara hazırlamaktır. Sporcu ile antrenörün yaptıkları işler birbirinden farklıdır. Antrenör, sporcu kavramı içinde kabul edilemez. Hizmet akdi ile çalışan davacı ile işveren arasındaki uyuşmazlıkta iş mahkemeleri görevlidir.

(1475 S. K. m. 5) (1086 S. K. m. 1, 7)

Davacı, kıdem tazminatı ile ücret alacağının ödetilmesine karar verilmesini istemiştir.

Yerel mahkeme, davayı görev yönünden reddetmiştir.

Hüküm süresi içinde davacı avukatı tarafından temyiz edilmiş olmakla dosya incelendi, gereği konuşulup düşünüldü:

Davacı, davalı spor kulübü derneğinde voleybol antrenörü olarak çalışırken sözleşmesinin bitim tarihinden önce feshedilmesi nedeniyle mahrum kalınan ücret ile kıdem tazminatı alacakları isteğinde bulunmuştur.

Mahkeme, davacının yaptığı işin niteliği itibarıyla spor işi olduğunu belirterek İş Kanunu hükümlerinin uygulanamayacağı görüşüyle görevsizlik kararı vermiştir.

İş Yasası'nın 5. maddesi ile sporcular İş Yasası kapsamı dışında bırakılmışlardır. Davacının durumunun değerlendirilebilmesi için "spor, sporcu ve antrenör" tanımlarının açıklığa kavuşturulması gerekir.

Spor, ferdi veya kolektif oyunlar şeklinde yapılan ve genellikle yarışmaya yol açan beden hareketleridir.

Sporcu ise, spor yapan ve sporla uğraşan kimse olarak sözlüklerde tanımlanmaktadır.

Yine sözlük itibarıyla antrenör; sporcuları veya spor takımlarını tedrici çalışmalarda karşılaşmalara hazırlayan kimselerdir.

Sporcuların çeşitli fiziki hareketlerini yaparak düzenli fakat, ölçülü bir şekilde çalışarak kendilerini hazırlamalarına antrenman denilmekte olup, antrenörler bu faaliyetleri organize ve idare eden kişilerdir.

Bütün bu anlatımlardan, sporcu ile antrenörün birbirinden farklı uğraşları yaptıklarını ortaya koymaktadır. Yasada "sporcu" olarak belirtilen kişilerin yarışma ve müsabakalara katılan şahıslar olarak kabul edilmesi gerekir. Antrenörün asli görevi spor yapmak değil, sporcuları yarışma veya karşılaşmalara hazırlamaktır. Yani başka bir anlatımla antrenör, öğretici ve eğitim veren kişidir. Yasanın açık anlatımından da profesyonel sporcuların istisna kapsamına alındıkları anlaşılmaktadır.

Davacı antrenör olarak hizmet akdi ile çalıştığına göre, işverenle aralarında çıkan uyuşmazlıkta görevli mahkeme iş mahkemesi olduğundan mahkemenin vermiş olduğu görevsizlik kararının bozulması gerekmiştir.

Sonuç: Temyiz olunan kararın yukarıda yazılı sebepten BOZULMASINA, peşin alınan temyiz harcının istek halinde ilgiliye iadesine, 8.12.2003 gününde oyçokluğuyla karar verildi.

Karşı Oy

Davacı, davalı spor kulübünde profesyonel antrenör olarak çalışmıştır. Yaptığı işin niteliği itibarıyla sporcu kavram ve kapsamı içinde düşünülmesi gerekir. 1475 sayılı İş Kanununun 5/9. maddesine göre sporcular hakkında İş Kanununun hükümleri uygulanmaz. Bu durumda dilekçenin görev yönünden reddine dair yerel mahkemenin kararı yerinde olduğundan onanması görüşümdedir, çoğunluğun bozma kararına katılamıyorum.

B. Özkaya - Üye